บทความวิจัย

เรื่องพัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองเซินเจิ้น : จากแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบ สู่เมืองแห่งนวัตกรรม

โดย

นางสาว วรัญญา สีนวล

รหัสนักศึกษา 05610960

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย เรื่องพัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองเซินเจิ้น : จากแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม
ผู้เขียน นางสาววรัญญา สีนวล
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย อาจารย์ ดร.พิภู บุษบก
สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “เรื่องพัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองเซินเจิ้น : จากแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายของรัฐบาลจีนที่ส่งผลให้เซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมและวิเคราะห์การเปลี่ยนของเมืองเซินเจิ้นจากเมืองผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม และเผยแพร่ภาพลักษณ์ของเมืองเซินเจิ้นในฐานะเมืองแห่งนวัตกรรม โดยมีวิธีการศึกษาจากหลักฐานเอกสารที่เป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนในรูปแบบของหนังสือ บทความ วิจัย วารสาร และสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับบทความวิจัยดังกล่าว

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมมีทั้งหมด 4 อย่างคือ อย่างแรกคือนโยบายของรัฐบาล ที่เข้ามาสนับสนุนการพัฒนาด้านนวัตกรรมในเมืองให้เกิดขึ้นอยู่ตลอด โดยการดึงดูดความสนใจผู้มีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีเข้ามามากเพิ่มขึ้นทั้งจากในและต่างประเทศให้เข้ามาประกอบกิจการหรือทำงานภายในเมืองเซินเจิ้นมากขึ้น นอกจากจะสนับสนุนในด้านเศรษฐกิจโดยรวมแล้ว ก็ยังสนับสนุนการเป็นแบรนด์สินค้าของประเทศจีนอีกด้วย และอย่างต่อไปคือเศรษฐกิจภายในเมืองเซินเจิ้นที่พัฒนาจนกลายเป็นเมืองที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่จนกลายเป็นศูนย์กลางการเงินของโลกได้อีกด้วย เศรษฐกิจเจริญเติบโตจากการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน อย่างถัดไปคือภาคเอกชน บริษัทที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เมืองเซินเจิ้นมีภาพลักษณ์ที่มีความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีเพราะบริษัทเหล่านี้ได้มีการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆและมีการรวมมือกับรัฐบาลเพื่อให้เกิดการใช้จริงในเมืองเซินเจิ้นอีกด้วย ด้วยปัจจัยที่กล่าวมาทำให้ปัจจุบันเมืองเซินเจิ้นถือว่าเป็นอีกเมืองที่มีความทันสมัยจนได้รับสมญานามใหม่ว่า เมืองแห่งนวัตกรรม ไปแล้ว

คำสำคัญ : เมืองแห่งนวัตกรรม,เซินเจิ้น,อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง พัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองเซินเจิ้น : จากแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากดีรับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.พิภู บุษบก อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว นายสุรการต์ วิเศษรจนา และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

วรัญญา สีนวล

สารบัญ

1.บทนำ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1

2.เซินเจิ้นจากหมู่บ้านประมงสู่เมืองแห่งการลอกเลียนแบบ 2

3.การเติบโตสู่เมืองแห่งนวัตกรรม 4

3.1ปัจจัยที่ทำให้เซินเจิ้นเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยี 5

3.1.1ด้านนโยบายรัฐบาล 5

3.1.2 ด้านเศรษฐกิจ 10

3.1.3 ด้านภูมิศาสตร์ 14

4.ผลจากปัจจัยทำให้เซินเจิ้นเป็นเมืองเทคโนโลยี 15

4.1 ด้านเศรษฐกิจ 15

4.2 ด้านสังคมและคมนาคม 15

สรุปผลการศึกษา 16

บรรณานุกรม 19

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 ภาพเมืองเซินเจิ้นในนปี ค.ศ. 1980 2
ภาพที่ 2 ภาพเมืองเซินเจิ้นในช่วงทศวรรษ 1990 3
ภาพที่ 3 ภาพห้างสรรพสินค้า Louhu 4
ภาพที่ 4 ภาพแบรนด์สินค้าจีน 7
ภาพที่ 5 ภาพเส้นทางการเชื่อมต่อของโครงการ OBOR 8
ภาพที่ 6 ภาพแสดงพื้นที่โครงการ Greater Bay Area 9
ภาพที่ 7 ภาพแสดง GDP ของแต่ละเมืองในโครงการ Greater Bay Area 10
ภาพที่ 8 ภาพตึงผิงอัน 10
ภาพที่ 9 ภาพสัญลักษณ์บริษัทเท็นเซ็นต์ 11
ภาพที่ 10 ภาพสำนักงานใหญ่บริษัท หัวเหว่ย ในเมืองเซินเจิ้น 12
ภาพที่ 11 ภาพผู้ก่อตั้งบริษัท DJI 13
ภาพที่ 12 ภาพรถเมล์ไฟฟ้าจากบริษัท BYD ที่เมืองเซินเจิ้น 14
ภาพที่ 13 ภาพเมืองเซินเจิ้นในปี ค.ศ.2020 16

1.บทนำ

พัฒนาการทางเศรษฐกิจของเมืองเซินเจิ้น : จากแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เซินเจิ้น เมืองที่หลายคนรู้จักกันดีว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าลอกเลียนแบบ หร่อที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าเมืองของก็อป ที่เริ่มต้นการพัฒนามาจากเดิมที่เป็นหมู่บ้านชาวประมง ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลกวางตุ้ง ที่มีประชากรประมาณ 300,000 คน แต่ต่อมาใน ค.ศ.1980 สมัยเติ้งเสี่ยวผิง ได้มีการพัฒนาหมู่บ้านประมงนี้ให้กลายเป็นเขตเศรฐกิจพิเศษแห่งแรกของประเทศจีน (ศุภิสรา อินทองมาก, 2555 : 1-2) โดยให้สิทธิประโยชน์การลงทุนด้านต่างๆ เช่น ด้านภาษี โดยการลดหย่อนภาษี ค่าแรงในจีน เพื่อดึงดูดนักลงทุนเข้ามาสร้างฐานการผลิตที่นี่

หลังจากที่ได้ถูกกำหนดเป็นเขตเศรฐกิจพิเศษ เซินเจิ้นมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว โดยการวางรากฐานของเมืองเซินเจิ้นให้เป็นเมืองแห่งการผลิต หลังจากเซินเจิ้นกลายเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้มีการสร้างโรงงานผลิตสินค้าเลียนแบบเป็นจำนวนมาก และมีนักลงทุนจากทั่วโลกเข้ามาตั้งโรงงานผลิตสินค้าหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นไปที่สินค้าที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย เช่น นาฬิกา เสื้อผ้า กระเป๋า สินค้าเทคโนโลยี และยังมีการตั้งโรงงานเพื่อรับผลิตสินค้าตามคำสั่งผลิตจากต่างประเทศอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้โรงงานในเมืองเซินเจิ้นมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่รวดเร็วมาก กำลังการผลิตที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เมื่อมีการผลิตสินค้าใหม่ขึ้นที่เมืองเซินเจิ้น ก็ทำให้สินค้านี้ถูกผลิตซ้ำที่โรงงานผลิตด้วย จึงทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่เมื่อสินค้าวางจำหน่ายที่ใดในโลก ห้างสรรพสินค้าในเซินเจิ้นก็จะมีวางจำหน่ายเช่นกัน และมีแหล่งจำหน่ายสินค้าเลียนแบบที่มีการจำหน่ายสินค้ามากมายที่ถูกผลิตภายในเมืองเซินเจิ้น ทำให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการไปเที่ยวเมืองเซินเจิ้นได้ซื้อสินค้ากลับไป และด้วยเหตุนี้จำไม่น่าแปลกใจที่เมืองเซินเจิ้นจะถูกตั้งสมญานามว่า มหานครแห่งสินค้าก็อปปี้

และด้วยเพราะเซินเจิ้นมีการผลิตเทคโนโลยีลอกเลียนแบบอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีเป็นของตัวเองได้เช่นกัน ทำให้ปัจจุบันเมืองเซินเจิ้นคือเมืองแห่งเทคโนโลยีของจีน และยังได้รับสมญานามว่าซิลิคอนวัลเลย์แห่งเอเชีย (Silicon Valley in Asian) เซินเจิ้นในปัจจุบันเป็นศูนย์กลางการเงินที่เป็นอันดับที่ 22 ของโลก และด้วยการเป็นเมืองแห่งการผลิตของโลกจึงทำให้เมืองเซินเจิ้นได้พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอย่างรวดเร็ว จนมีสินค้านวัตกรรมใหม่ๆมากมาย และเป็นเขตการค้าเสรีที่ดำเนินนโยบายด้านนวัตกรรมที่ทันสมัยที่สุด จากที่เมืองเซินเจิ้นผลิตสินค้าก็อปปี้ แต่ปัจจุบันสามารถสร้างสรรค์เทคโนโลยีเป็นของตัวเอง และกลายเป็นศูนย์กลางของ Hardware Startup ที่มีนวัตกรรมใหม่ๆมากมายและยังมีเทคโนโลยีสินค้า

อิเลคทรอนิกส์มากมายอีกด้วย และในปัจจุบันเมืองเซินเจิ้นได้มีการทดลองสังคมไร้เงินสดซึ่งเมืองเซินเจิ้นประสบความสำเร็จอย่างมาก เพราะปัจจุบันวิถีชีวิตของผู้คนในมหานครเซินเจิ้นได้เปลี่ยนไปแล้ว การขึ้นรถเมล์หรือแท็กซี่ หรือการซื้อของข้างทางทั้งหมดสามารถจ่ายได้ด้วยโทรศัพท์ และนอกจากนี้รถเมล์และรถสาธารณะ รวมถึงแท็กซี่ใช้พลังงานไฟฟ้าแบบเต็มรูปแบบแล้ว ถือเป็นการลดมลพิษได้อย่างดี และนอกจากนี้เมืองเซินเจิ้นยังมีรถไฟฟ้าความเร็วสูงที่วิ่งจากเซินเจิ้นไปกว่างโจวใช้เวลาเพียง ครึ่งชั่วโมงเท่านั้น (ceoblog.co, ออนไลน์, 2560)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาเมืองเซินเจิ้นถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของเมืองเซินเจิ้นที่ส่งผลให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยี และปัจจัยในด้านการเมืองที่ส่งผลให้เมืองเซินเจิ้นมีการพัฒนาทางด้านนวัตกรรม รวมไปถึงปัจจัยในด้านเศรฐกิจที่ส่งผลให้ GDP ของเมืองเซินเจิ้นที่มีมากการฮ่องกงในเวลาประมาณ 40 ปีที่ผ่านมา ซึ่งถือว่าน้อยมาก และรวมไปถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนไป โดยมีการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันที่มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาประเด็นปัญหาข้างต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายของรัฐบาลจีนที่ส่งผลให้เซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรม เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนของเมืองเซินเจิ้นจากเมืองผลิตสินค้าลอกเลียนแบบสู่เมืองแห่งนวัตกรรม และเพื่อเผยแพร่ภาพลักษณ์ของเมืองเซินเจิ้นในฐานะเมืองแห่งนวัตกรรม

2.เซินเจิ้นจากหมู่บ้านประมงสู่เมืองแห่งการลอกเลียนแบบ

Shen Zheng (เซินเจิ้น หรือ 深圳市) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลกวางตุ้ง เป็นเมืองชายแดนทะเลทางใต้ของจีน ในอดีตเป็นหมู่บ้านชาวประมง ผู้คนพึงพาทรัพยากรจากท้องทะเล หาเลี้ยงชีพด้วยการทำนาเกลือและผลิตผงปรุงอาหาร มีประชากรเพียง 300,000 คนเท่านั้น มีพื้นที่เพียง 2,220 ตารางกิโลเมตร และมีหมู่บ้านชาวประมงที่มีตึงสูงที่สุดแค่ 5 ชั้น มีประชากร 3 แสนคน และเป็นเมืองที่มี GDP น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท ต่อมาในยุคของผู้นำเติ้ง เสียวผิง รัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ ปฏิรูปโดยการเปิดประเทศเพื่อดำเนินธุรกิจกับนานาชาติ (CEOCHANNELS.COM : 2018)

ภาพที่ 1 ภาพเมืองเซินเจิ้นในปี ค.ศ.1980

ที่มา : https://thaibizchina.com/article/40years-shenzhen/

ในค.ศ. 1978 เซินเจิ้นจึงได้รับเลือกเป็นแห่งแรกเพื่อนำร่องความเป็น “เขตเศรษฐกิจพิเศษ”ของจีน โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นเมืองท่าและอยู่ติดกับเกาะฮ่องกงและมีการให้สิทธิประโยชน์การลงทุนด้านต่างๆ เช่น ด้านภาษี , ค่าแรงในจีน เพื่อดึงดูดนักลงทุนเข้ามาสร้างฐานการผลิตในเมืองเซินเจิ้น นับตั้งแต่นั้นมาเซินเจิ้น จึงเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้เซินเจิ้นเป็นเมืองแห่งการผลิต โดยมีการจัดตั้งโรงงานที่ผลิตสินค้าเกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก

ภาพที่ 2 ภาพเมืองเซินเจิ้นในช่วงทศวรรษ 1990

ที่มา : http://thai.cri.cn/20201014/b9397f76-6f99-58b8-2887-6d08805d6bd7.html

การพัฒนาเมืองเซินเจิ้นในช่วงที่แรก (ใน ค.ศ. 1997-1992) ที่พัฒนาโดยใช้แรงงานเป็นหลัก หลังจากที่เซินเจิ้นได้เป็นเมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้มีนักธุรกิจจากฮ่องกงมาลงทุนให้ เซินเขิ้นให้เป็นฐานการผลิตสินค้า เริ่มจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมระดับต้น ต่อมาก็เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และข้อมูล ทำให้เซินเจิ้นก้าวเข้าสู่การเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตระดับโลก ที่ทำให้พัฒนาสู่การผลิตนวัตกรรมเทคโนโลยีและสินค้าเทคโนโลยีไฮเอนด์ จากที่มีการลงทุนจากภายนอกส่งผลให้แรงงานจากพื้นที่ส่วนอื่นของประเทศต่างเข้ามาและเมืองเซินเจิ้น ก็ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาเขตที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ท่าเรือ โรงงานไฟฟ้า ถนน โทรคมนาคม (ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัดมหาชน : 2020)

อย่างไรก็ตาม ก่อน ค.ศ. 2000 เมืองนี้ได้รับสมญานามว่าเมืองแห่งการลอกเลียนแบบ เป็นผลลัพธ์จากการส่งเสริมเศรษฐกิจซึ่งมีภาคการผลิตขนาดใหญ่ เพราะมีการระดมนักลงทุนจากทั่วโลกเข้ามาตั้งโรงงานของสินค้าหลากหลายแบบ โดยเน้นไปที่นาฬิกา เสื้อผ้ากระเป๋า และสินค้าเทคโนโลยี นอกจจากมีการจัดตั้งโรงงานของบริษัทข้ามชาติแล้ว ยังมีการตั้งโรงงานขึ้นเพื่อรับผลิตสินค้าตามรายการคำสั่งผลิตจากต่างประเทศอีกด้วย โรงงานในเซินเจิ้นจึงมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไปอย่างรวดเร็ว และเพราะกำลังการผลิตจำนวนมหาศาลที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สินค้าที่ส่งขายไปทั่วโลกในหมวดหมู่ดังกล่าว ล้วนมีการผลิตจากเซินเจิ้น กล่าวได้ว่าเมื่อมีการสั่งผลิตสินค้าเทคโนโลยีล่าสุดถูกสั่งผลิตในเมืองเซินเจิ้น ก็จะมีสินค้านั้นๆผลิตด้วยเทคโนโลยีเดียวกันวางจำหน่ายในห้างค้าปลีกในเมืองเซินเจิ้นทันที เช่น ห้าง Luohu Commercial City (ห้างสรรพสินค้าหลอฮู)ที่ภายในประกอบด้วยร้านค้าเช่ารายเล็กๆ จำนวนมาก ที่ขายของใช้ในชีวิตประจำวันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมไปถึงสินค้าหัตถกรรม ของที่ระลึก และสินค้าเทคโนโลยี โดยมีสินค้าลอกเลียนแบบแบ

รนด์ดังระดับโลก (WP : 2017) ความเหมือนของสินค้ามีให้เลือกหลายระดับ มีตั้งแต่งานลอกเลียนแบบเหมือนจริง ไปจนถึงลอกดีไซน์แต่ดัดแปลงตัวอักษรแบรนด์ หรือเปลี่ยนชื่อแบรนด์ ด้วยวิธีการลอกเลียนแบบสินค้าและจำหน่ายนี้เอง ทำให้ภาพลักษณ์ของเมืองไม่ค่อยดีนัก เมื่อนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเซินเจิ้น ก็มีจุดหมายเดียวที่คณะทัวร์พาไป นั้นคือแหล่งจำหน่ายสินค้าลอกเลียนแบบ นานวันเข้าจึงทำให้เกิดภาพจำว่าเซินเจิ้นคือมหานครแห่งสินค้าลอกเลียนแบบไปนั้นเอง (CEOCHANNELS.COM : 2018)

ภาพที่ 3 ภาพห้างสรรพสินค้า Luohu

ที่มา : https://www.klook.com/th/activity/513-deluxe-shenzhen-adventure-hong-kong/

ในช่วง ค.ศ. 1992-2002 ในทศวรรษนี้ เซินเจิ้นเข้าสู่การเป็นเมืองธุรกิจ การเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นผลจากการสร้างเศรษฐกิจกลไกตลาดในแบบสังคมนิยม (Socialist Market Economy) นวัตกรรมในภาคการเงิน ประกอบกับในช่วงเวลานี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ระดับโลก ส่งผลให้มีการลงทุนและเทคโนโลยีจากบริษัทระหว่างประเทศขนาดใหญ่ ยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตของ เซินเจิ้น จากที่เน้นแรงมาเป็นการผลิตที่เน้นเงินทุนและเทคโนโลยีระดับสูง เช่นอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ในแง่ของห่วงโซ่การผลิตโลก เรียกว่าพัฒนาจากระดับล่างมาสู่ระดับกลาง-ล่าง (lower medium) และในช่วงนี้ ก็เริ่มมีการเติบโตของอุตสาหกรรมไฮเทค โลจิสติกส์ และการเงินโดยผู้ประกอบการท้องถิ่นด้วย(ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัดมหาชน : 2020)

3.การเติบโตสู่เมืองแห่งนวัตกรรม

เป้าหมายในการพัฒนาเซินเจิ้นนั้นไม่ได้ต้องการให้เซินเจิ้นเป็นเพียงเมืองแห่งการผลิตหรือโรงงานของโลกเท่านั้น แม้จะยากเพราะมีภาพจำเป็นเมืองแห่งสินค้าลอกเลียนแบบ แต่รัฐบาลก็มีการปรับเปลี่ยน และพัฒนาเซินเจิ้นอยู่ตลอด เพราะจุดมุ่งหมายของเซินเจิ้นคือการเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรม ต่อมาใน ค.ศ. 2003 – 2012 เซินเจิ้นได้ปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากการที่ประเทศจีนได้เปลี่ยนมาใช้ระบบเศรษฐกิจกลไกตลาดแบบสังคมนิยมทั้งประเทศ ทำให้เมืองเซินเจิ้น ไม่มีข้อได้เปรียบจากการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอีกแล้ว นอกจากนี้เมืองยังประสบปัญหาขาดแคลนทรัพยากรที่ดิน พลังงาน และน้ำ จากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เซินเจิ้นจึงต้องหาจุดแข็งใหม่ด้วยการส่งเสริมนวัตกรรม โดยในภาค

การผลิตก็ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์ เช่น อุตสาหกรรมชีวภาพ อินเทอร์เน็ต พลังงานรูปแบบใหม่ ไอทียุคใหม่ เป็นต้น ซึ่งทำให้ เซินเจิ้นก้าวขึ้นสู่ระดับกลาง-ล่างในการผลิตระดับโลก (ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัดมหาชน : 2020) ทำให้ใน ค.ศ. 2008 รัฐบาลได้ปรับนโยบายให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจการบริการเชิงสร้างสรรค์ (Creative Industry) ทั้งด้านอุตสาหกรรมไฮเทค ศูนย์พัฒนาซอฟต์แวร์ และการพัฒนากับวิจัยและการพัฒนาวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์และด้วยการปรับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเมืองเซินเจิ้นใหม่นี้ (วิชชุ ชาญณรงค์ : 2021) ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ เซินเจิ้นประสบความสำเร็จในการก้าวเข้าสู่การพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและขึ้นสู่ระดับสูงในห่วงโซ่การผลิตระดับโลก โดยเป็นผลจากนโยบายส่งเสริมด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ จึงทำให้เซินเจิ้น มี Ecosystem เงินทุน และบุคลากรที่มีความสามารถประกอบกับโครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม การเติบโตของสตาร์ทอัพ และเงินลงทุนทำให้เซินเจิ้น สามารถสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมนวัตกรรมใหม่ที่สามารถดึงดูดทรัพยากรจากในระดับโลกได้ เห็นได้จากปี 2012 – 2017 ตัวเลขธุรกิจสินค้าไฮเทคเพิ่มขึ้น 3.9 เท่า เติบโตปีละ 12.2% จาก 413 พันล้านหยวนเป็น 735 พันล้านหยวน คิดเป็น 32.8% ของตัวเลข GDP และธุรกิจที่ตั้งอยู่ในเซินเจิ้น กว่า 2,000 บริษัทลงทุนในกว่า 120 ประเทศในทุกภูมิภาคทั่วโลก ทำให้ปัจจุบันเมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการพัฒนาเมืองให้การเป็นเมืองที่ใช้เทคโนโลยีในส่วนต่างๆ ภายในเมืองยังเต็มไปด้วยอาคารสมัยใหม่มากมาย และอาคารที่มีชื่อเสียงคือ อาคารผิงอัน อินเตอร์เนชั่นนอล ไฟแนนซ์ เซ็นเตอร์ ที่มีความสูงเป็นอันดับ 4 ของโลก และด้วยความที่เซินเจิ้นเป็นเมืองแห่งการผลิตอยู่แล้ว ทำให้เซินเจิ้นได้พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอย่างรวดเร็ว จนมีสินค้านวัตกรรมใหม่ๆมากมาย(ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัดมหาชน : 2020) และปัจจุบันได้มีการสร้างสรรค์เทคโนโลยีเป็นของตัวเองได้แล้ว ทำให้เมืองเซินเจิ้นเป็นศูนย์กลางของ Hardware Startup ที่มีนวัตกรรมใหม่ๆมากมาย และยังมีเทคโนโลยีสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์มือถือและเครื่องใช้ไฟฟ้าอีกด้วย ทำให้เมืองเซินเจิ้นได้รับสมญานามใหม่คือ เมืองแห่งเทคโนโลยีและซิลิคอนวัลเลย์แห่งเอเชีย(Silicon Valley of Asia) ลบภาพจำของเมืองแห่งการลอกเลียนแบบออกไปจนหมดสิ้น แต่ความทันสมัยของเซินเจิ้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการปรับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเมืองแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยหลากหลายประการที่ทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมอีกหลายด้าน

3.1ปัจจัยที่ทำให้เซินเจิ้นเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยี

3.1.1ด้านนโยบายรัฐบาล

1) Made in china 2025

ยุทธศาสตร์ ‘Made in China 2025’ พัฒนาให้ประเทศจีนเป็นประเทศผู้ผลิตที่แข็งแกร่งภายใน ค.ศ. 2025 โดยเปลี่ยนรูปแบบจากการผลิตที่เน้นปริมาณสู่การผลิตที่เน้นคุณภาพ ผ่านการให้ความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับแบรนด์สินค้าของจีนในสายตาผู้บริโภคจากทั่วโลก

แนวคิดและหลักการของ Made in China 2025

1. การขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
2. การผลิตที่มุ่งคุณภาพ
3. การผลิตมุ่งเน้นและพัฒนาไปสู่การผลิตสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมการผลิต เน้นการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้าและแบรนด์สินค้าของจีน
5. การพัฒนาบุคลากร ในด้านวิทยาศาสตร์และการสร้างนวัตกรรม

และยังกระตุ้นให้จีนสามารถขยายขีดความสามารถด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีของประเทศพร้อมทั้งยกระดับผลผลิตต่างๆในห่วงโซ่การผลิต (Supply Chain) เพื่อผลักดันแบรนด์ Made in China ให้เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก นอกจากจะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในภาคการผลิตของ จีน ยังเป็นการเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่ม startup และพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมภาคบริการแบบ high-end เช่น การออกแบบนวัตกรรม การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ รวมถึงภาคการเงิน การวิจัยและพัฒนา สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่มีศักยภาพและเน้นพัฒนาในอนาคตในยุทธศาสตร์ Made in China 2025 ประกอบด้วย

1. อุตสาหกรรมสารสนเทศ (technology/information network) เช่น อินเตอร์เน็ตความเร็วสูง 5G e-commerce และนวัตกรรมทางการเงิน

2. Numerical Control Robot เป็นหุ่นยนต์ที่สามารถท่างานได้เองโดยไม่ต้องสอนงาน เช่น การใช้หุ่นยนต์ในการผลิต ท่างานบ้าน และดูแลคนป่วย

3. อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อากาศยาน (aerospace and aviation equipment)

4. อุตสาหกรรมการต่อเรือไฮเทค (high-end vessels and ocean engineering equipment) เรือที่ออกแบบและผลิตโดยใช้เทคโนโลยีชั้นสูงจากจีน

5. อุตสาหกรรมการผลิตรถไฟ (rail transit equipment)

6. อุตสาหกรรมรถยนต์พลังงานใหม่ (new energy vehicles)

7. อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์พลังงาน new energy

8. อุปกรณ์การผลิตวัตถุดิบใหม่ (new materials)

9. อุตสาหกรรมยาและอุปกรณ์การผลิตยา (bio medicine, high-end medical appliances and medicines)

10. อุตสาหกรรมเครื่องมือทางการเกษตร (modern agricultural machinery)

นอกจากนี้ยังรวมถึงวัตถุดิบใหม่ ๆ และพลังงานทดแทน โดยจะมีการพัฒนา 3D Printing, Mobile Internet, Cloud Computing, Big Data และ Internet of Things ด้วย และรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและด่าเนินการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์นี้ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น การก่อตั้งกองทุนรัฐบาล 4 หมื่นล้านหยวนเพื่อลงทุนในอุตสาหกรรมเกิดใหม่ การ เชื่อมโยงกับท้องถิ่น โดยแต่ละมณฑลมีการก่าหนดลักษณะการผลิตแต่ละท้องถิ่น การประกาศเขต นิคมอุตสาหกรรมโดยใช้เครื่องจักรอัตโนมัติแทนแรงงาน การก่าหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการผลิต การ สนับสนุนด้านการเงินและสินเชื่อแก่โครงการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสร้าง local brand และ

บริษัทที่สร้างนวัตกรรม การช่วยเหลือด้านจดสิทธิบัตรสำหรับเทคโนโลยีที่คิดค้น แสดงให้เห็นว่าหากรัฐบาลผลักดันเซินเจิ้นให้กลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีได้สำเร็จ ก็จะทำให้ทั้งภาพลักษณ์ประเทศ และแบรนด์จีน และคำว่า Made in China เป็นที่ยอมรับด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี และคุณภาพมาตรฐานในระดับโลกได้อีกด้วย ทำให้รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในเซินเจิ้นเป็นอย่างมาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย : 2018)

ภาพที่ 4 ภาพแบรนด์สินค้าจีน ที่มา : https://www.tcijthai.com/news/2016/22/current/6011

2) One Belt,One Road

รัฐบาลสมัย สีจิ้นผิง ผู้นำจีนคนปัจจุบัน มีการประกาศนโยบาย One Belt,One Road หรือ หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง (OBOR) เพื่อเป็นการเชื่อมต่อระหว่างจีนกับบรรดาประเทศต่างๆ ที่อยู่บนเส้นทางระหว่างจีนกัยุโรป OBOR แสวงหาการสนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม พลังงาน การค้าและการสื่อสาร รวมทั้งด้านอื่นๆ โครงการภายใต้ยทุธศาสตร์ OneBelt,OneRoad ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ วงแหวนเศรษฐกิจเส้นทางสายไหมทางบกและเส้นทางสายไหมทางทะเลแห่งศตวรรษที่ 21 เส้นทางขนส่งทางบกที่จะเชื่อมจีนและยุโรปเข้าด้วยกันดังเส้นทางสายไหมในยุคโบราณ เส้นทางนี้เป็นการเชื่อมโดยโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงของจีนเข้าไปยังส่วนลึกของเอเชียกลาง เข้าไปยังตะวันออกกลางผ่านประเทศตลาดสำคัญอย่าง คาซัคสถาน อิหร่าน ข้ามไปยังตุรกีเข้าสู่ยุโรปผ่านเมืองสำคัญในยุโรปดังเช่น แฟรงเฟิร์ต เวนิซ อัมสเตอร์ดัม ล้วนเป็นเมืองการค้า เมืองอุตสาหกรรมและเมืองท่าที่สำคัญของโลกทั้งสิ้น เส้นทางขนส่งทางทะเล ที่เริ่มรู้จักกันมากขึ้นว่าเป็นเส้นทางสายไหมทางทะเลในศตวรรษที่ 21 หรือ 21st Century Maritime Silk Route Economic Belt ซึ่งจะเริ่มจากเมืองท่าสำคัญของจีนอย่างเซี่ยงไฮ้ เทียนจิน ฟุโจวลงมาทะเลจีนใต้ มากลุ่มประเทศอาเซียน ข้ามช่องแคบมะละกาเข้าสู่มหาสมุทรอินเดีย เข้าสู่ตะวันออกกลางบางส่วนของเส้นทางจะเข้ายังแอฟริกาตะวันตก ผ่านอ่าวเปอร์เซียเข้าสู่คลองสุเอซเพื่อเข้าสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนมุ่งหน้ายังยุโรป เป็นการร้อยเส้นทางการค้ายุคโบราณของจีนให้มีความสำคัญมากขึ้น (สำนักงาน

เศรษฐกิจอุตสาหกรรม : 2015) โดยวงแหวนเศรษฐกิจเส้นทางสายไหมทางบก มีวัตถุประสงค์เพื่อ เชื่อมจีนกับยุโรปผ่านทางเอเชียกลางและเอเชียตะวันออก ส่วนเส้นทางสายไหมทางทะเลจะเชื่อมจีนกับยุโรปผ่านเส้นทางเดินเรือที่เชื่อมผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เอเชียใต้และแอฟริกา นอกจากสองเส้นทางการเชื่อมต่อหลักนี้โครงการ OBOR ยังรวมถึงการพัฒนาโครงข่ายการเชื่อมโยงระหว่างประเทศและเส้นทางเพิ่มเติมที่จะเชื่อมต่อกับ 2 ระเบียง เศรษฐกิจสำคัญดังแผนภาพข้างล่าง

ภาพที่ 5 ภาพเส้นทางการเชื่อมต่อหลักของโครงการ OBOR

ที่มา : https://www.swinethailand.com/-one-belt-one-road-

วิสัยทัศน์ของ OBOR คือ ให้ความสำคัญกับศักยภาพของการขยายความร่วมมือและการลงทุนเพื่อผลประโยชน์ของจีนและของบรรดาประเทศที่ระบบโครงสร้างพื้นฐานยังอยู่ในระดับด้อยพัฒนา การเพิ่มขึ้นของแหล่งเงินทุน เพื่อโครงสร้างพื้นฐานจะได้รับการต้อนรับอย่างดีจากบรรดาประเทศตลอดเส้นทาง OBOR เพื่อให้โครงการนี้จะสามารถบรรลุพันธสัญญา ที่ว่าจะพัฒนาแบบ“ได้กันทั้งสองฝ่าย”(WIN-WIN) นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่การไหลเวียนของการเงินโครงการจะต้องมี ความยั่งยืนไม่ก่อผลกระทบอันตรายและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการนั้นๆ หากโครงการนี้ประสบความสำเร็จก็จะการสร้างโอกาสใหม่สำหรับการลงทนุและระดมแหล่งเงินทนุใหม่ ภาคเอกชนจีนดูจะได้รับประโยชน์จากสัญญาเพื่อออกแบบพัฒนาและดำเนินโครงการภายใต้นโยบายนี้โดยเฉพาะกับบรรดารัฐวิสาหกิจจีนที่ ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลจีนในการแสวงโอกาสการลงทุนในกลุ่มประเทศ OBOR แต่บริษัทเอกชนจำนวนมากก็แสดงการสนับสนุนด้วยเช่นกัน การเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้นอาจสร้างตลาดใหม่ให้ภาคส่งออกของจีนขณะเดียวกันก็เป็นการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งพลังงานที่จีนต้องการอย่างมากด้วย นอกจากเพิ่มอิทธิพลให้จีนในกิจการเศรษฐกิจโลกแล้ว โครงการนี้ยังจะเพิ่มโอกาสให้แก่จีน ในการส่งออกเทคโนโลยีและกำลังการผลิตที่เหลือจากความต้องการภายในประเทศอีกด้วย ซึ่งเซินเจิ้นก็เป็นส่วนสำคัญของนโยบายนี้เนื่องจากเซินเจิ้นเป็นศูนย์กลางเขตเศรษฐกิจ Greater Bay Area ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในนโยบาย OBOR (WP : 2017)

3) Greater bay area (GBA)

โครงการอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า (粤港澳大湾区) หรือ Guangdong -Hongkong-Macao Greater Bay Area) เป็นหนึ่งในโครงการยุทธศาสตร์ตามแนวคิด One Belt, One Road ของจีน ที่ได้ดำเนินงานตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 13 ของจีน โครงการดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจีนตอนใต้คือ มณฑลกวางตุ้ง เขตปกครองพิเศษฮ่องกงและมาเก๊า โดยในเขตมณฑลกวางตุ้งครอบคลุม 9 พื้นที่ได้แก่ นครกว่างโจว เมืองเซินเจิ้น เมืองจูไห่ เมืองฝอซาน เมืองหุ้ยโจว เมืองตงกวน เมืองจงซาน เมืองเจียงเหมินและเมืองจ้าวชิ่ง

ภาพที่ 6 ภาพแสดงพื้นที่ของโครงการ Greater Bay Area

ที่มา : https://www.bayarea.gov.hk/en/home/index.html

ข้อตกลงว่าด้วยการส่งเสริมการสร้างเขตอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกงมาเก๊าและความร่วมมือเชิงลึก มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพสูงสุดให้เกิดขึ้นในจีนตอนใต้และยกระดับความสามารถของเศรษฐกิจภาพรวมของจีน ผ่านโครงการความร่วมมือเชิงลึกในระดับภูมิภาคและนานาชาติ มีระยะเวลาการดำเนินงานทั้งสิ้น 5 ปี มณฑลกวางตุ้งกับฮ่องกงและมาเก๊า เป็นพื้นที่ที่เป็นมิตรต่อการค้าและการลงทุนมาอย่างยาวนาน สามารถดึงดูดเม็ดเงินลงทุนมากมาย มีความสำคัญทางเศรษฐกิจทั้งในภูมิภาคและของจีน ความร่วมมือในครั้งนี้จะยิ่งเข้ามาเป็นแรงขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจในพื้นที่เติบโตต่อเนื่อง และก้าวเข้าสู่การเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจระดับโลกได้รวดเร็วมากขึ้น และเซินเจิ้นได้รับเลือกให้เป็นเมืองศูนย์กลางของเขตเศรษฐกิจนี้ และในบรรดาเมืองใหญ่ 9 แห่งบริเวณเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล เซินเจิ้นเป็นเมืองที่มีภาคการผลิตใหญ่ที่สุด โดยมีมูลค่าเพิ่มด้านอุตสาหกรรมถึง 719,000 ล้านหยวน อุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ การสื่อสาร คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์และด้านการเงิน (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครกว่างโจว : 2017)

Characteristic	GDP in billion U.S. dollars
Shenzhen	401.17
Guangzhou	362.73
Hong Kong	346.59
Foshan	156.82
Dongguan	139.91
Huizhou	61.21
Zhuhai	50.48
Jiangmen	46.41
Zhongshan	45.69
Zhaoqing	33.51
Macao	24.33

ภาพที่ 7 ภาพแสดง GDP ของแต่ละเมืองในโครงการ GBA ปี 2022

ที่มา : https://www.statista.com/statistics/1007451/china-gross-domestic-product-gdp-of-cities-in-the-greater-bay-area/

3.1.2 ด้านเศรษฐกิจ

1) ศูนย์กลางทางการเงินของโลก

เซินเจิ้นเป็นหนึ่งในศูนย์กลางทางการเงินใหญ่ของโลก โดยดัชนีศูนย์กลางการเงินโลก (GFCI) จัดทำโดยบริษัทวิจัย Z/Yen Group ของอังกฤษ ระบุว่าปัจจุบัน **“เซินเจิ้น”** เป็นศูนย์กลางการเงิน 10 อันดับแรกของโลก ในค.ศ. 2021 และเป็นที่ตั้งของตลาดหลักทรัพย์เซินเจิ้น และเขตการค้าเสรีเฉียนไห่ เป็นหนึ่งในเขตการค้าเสรีในยุคแรกที่ดำเนินนโยบายการใช้ “นวัตกรรม” ที่ทันสมัย เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจท้องถิ่น เช่น การจัดตั้ง Xinsiban เพื่อให้บริการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีโรงเรียนธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นแหล่งผลิตผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะด้านการเงินชั้นสูงได้อย่างต่อเนื่อง และเซินเจิ้นยังเป็นที่ตั้งของตึงศูนย์กลางทางการเงินผิงอัน (Ping An Financial Center) ตึงที่สูงเป็นอันดับ 4 ของโลก (WP : 2017)

ภาพที่ 8 ภาพตึกผิงอัน

ที่มา :https://www.skyscrapercenter.com/building/ping-an-finance-center/54#awards_section

2) บริษัทที่มีชื่อเสียง

เมืองเซินเจิ้นเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่บริษัทชื่อดังระดับโลกมากมาย มีทั้งบริษัทข้ามชาติ และบริษัทสัญชาติจีน เช่น **Tencent** ของมหาเศรษฐีโพนี หม่า ให้บริการด้าน System Integration หรือบริการวางระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสำหรับองค์กรเป็นหลักและเปิดตัวโปรแกรมคิวคิว แต่ผลิตภัณฑ์ของ Tencent ก็เป็นที่รู้จัก ได้แก่แอพแชท WeChat, เว็บไซต์ Sanook และแอพฟังเพลง JOOX ปัจจุบันขยายธุรกิจจาก QQ มายังเกมออนไลน์ และมีโมเดลทำเงินจากการขายสินค้าภายในเกม ปัจจุบัน Tencent ถือเป็นผู้ให้บริการเกมออนไลน์รายใหญ่ของประเทศจีน ในอดีต Tencent ใช้วิธีซื้อไลเซนส์เกมจากบริษัทต่างๆ ทั้งในญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ มาให้บริการกับผู้เล่นคนจีน แต่ภายหลังเมื่อธุรกิจเติบโต Tencent ก็หันมาสร้างเกมเองและเข้าไปลงทุนในบริษัทเกมต่างประเทศหลายราย ได้แก่

ภาพที่ 9 ภาพสัญลักษณ์บริษัทเท็นเซ็นต์ ที่มา : https://mgronline.com/china/detail/9640000037158

- **Riot Games** บริษัทเกมจากสหรัฐ เจ้าของเกม League of Legends ที่โด่งดังระดับโลก ตอนนี้ Tencent ถือหุ้นทั้งหมดของ Riot Games แล้ว
- **Epic Games** ผู้ผลิตเกมพีซีชื่อดังของสหรัฐอเมริกา มีผลงานอย่าง Unreal, Gears of War ตอนนี้ Tencent ถือหุ้นประมาณ 40% ของ Epic Games
- **Supercell** ผู้ผลิตเกมมือถือจากฟินแลนด์ เจ้าของเกม Clash of Clans และ Clash Royale ตอนนี้ Tencent ถือหุ้น 84%
- **CJ Games** บริษัทเกมแถวหน้าของประเทศเกาหลีใต้ Tencent ไปซื้อหุ้นมาประมาณ 28% ในปี 2014

โดยที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่ที่เมืองเซินเจิ้น เมืองแห่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีซึ่งเป็นสินค้าหลักของบริษัท (อิสริยะ ไพรีพ่ายฤทธิ์ : 2016) และอีกบริษัทที่โด่งดังมากคือ **Huawei** เป็นผู้ให้บริการโซลูชั่นเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ชั้นนำระดับโลก ด้วยแรงขับเคลื่อนจากความมุ่งมั่นที่มีต่อระบบการทำงานที่สมบูรณ์ พร้อมการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง และการทำงานร่วมกันแบบเปิด จึงได้สร้างสรรค์กลุ่มโซลูชั่น ICT ที่แข่งขันได้ในด้านเครือข่ายโทรคมนาคมและเครือข่ายองค์กร อุปกรณ์ ตลอดจนเทคโนโลยีและบริการคลาวด์ โซลูชั่น ICT ผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีของ หัวเหว่ย ถูกคิดค้นวิจัยและพัฒนาที่เมืองเซินเจิ้น ด้วยศักยภาพของ หัวเหว่ย ไม่ได้มีเพียงโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟนเท่านั้น หัวเหว่ยยังมีเทคโลยีอิเล็กทรอนิกส์อีกมากมาย ทั้งชิปเซ็ต แผงวงจร แผงควบคุม หน่วยประมวลผล ชิปสำหรับกล้องวงจรปิด ชิปสำหรับสมาร์ททีวี ชิปสำหรับอุปกรณ์ IoT มีบริการคลาวด์เซอร์วิส และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้ในองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ปัจจุบัน บริษัทมีธุรกิจหลักแบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายโทรคมนาคม กลุ่มผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับภาคธุรกิจและองค์กร และกลุ่มอุปกรณ์สื่อสารสำหรับผู้บริโภค มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครเซินเจิ้น มณฑลกวางตุ้ง (Workpoint News : 2018)

ภาพที่ 10 ภาพสำนักงานใหญ่ในเมืองเซินเจิ้น

ที่มา : https://www.businessinsider.com/we-went-to-huaweis-shenzhen-campus-where-30000-staff-live-and-work-2019-2

และอีกบริษัทที่มีชื่อเสียง คือ **DJI** (Da-Jiang Innovations Science and Technology) (ต้าเจียงอินโนเวชั่น) ผู้ผลิตและจัดจำหน่าย โดรน (Drone) หรืออากาศยานไร้คนขับและเทคโนโลยีทางอากาศ ที่ครองส่วนแบ่งการตลาดกว่า 70% ทั่วโลก โดยที่ตัวผู้ก่อตั้งบริษัท ได้แรงบันดาลใจธุรกิจโดรนมาจากความฝันในวันเด็กของตัวเอง ซึ่งปัจจุบันเขาได้เปลี่ยนแรงบันดาลใจนี้ไปเป็นธุรกิจ ที่ถูกคาดการณ์มูลค่าไว้มากถึง 500,000 ล้านบาท และเพิ่งทำรายได้สูงถึง 2.7พันล้านดอลลาร์ ในค.ศ. 2017 ที่ผ่านมาปัจจุบัน DJI มีพนักงานกว่า 10,000 คน มีสำนักงานกระจายไปยัง เมืองหลัก 6 ประเทศ 17 แห่ง ได้แก่ จีน 4แห่ง , อเมริกา 5 แห่ง , ญี่ปุ่น 2 แห่ง , ออสเตรเลีย 1 แห่ง DJI ผลิต โดรน หลากหลายขนาด เพื่อหลากหลายจุดประสงค์ในการใช้งาน ทั้งงานภาพถ่ายทางอากาศ งานเพื่อเชิงพาณิชย์ หรืองานถ่ายภาพยนตร์ที่ต้องการภาพความละเอียดสูง

โดยมีการใช้โดรนของทาง DJI ในการทางทำซีรี่ย์ระดับโลกอย่าง Game of Thrones ด้วย แม้กระทั่งงานด้านการเกษตร ที่เมื่อ DJI เริ่มบุตลาดด้านนี้ก็ได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยม (ลงทุนแมน : 2021)

ภาพที่ 11 ภาพของผู้ก่อตั้งบริษัท DJI

ที่มา : https://www.longtunman.com/33887

และยังมีบริษัท **BYD** ผู้ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า BYD Co. Ltd ย่อมาจาก Build Your Dream ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 1995 โดย Wang Chuanfu ปัจจุบันเป็นประธานบริหา(president), ซีอีโอ, ประธานบอร์ดของบริษัท และมหาเศรษฐีอันดับที่ 39 ของจีน ธุรกิจแรกเริ่มของบริษัทคือแบตเตอรี่มือถือ ก่อนจะเติบโตขึ้นจนกลายเป็นผู้ผลิตแบตเตอรี่สำหรับมือถือเบอร์ 2 ของโลก BYD เข้าสู่ธุรกิจรถยนต์ใน ค.ศ. 2002 จากการซื้อบริษัทรถยนต์ Tsinchuan Automobile Co Ltd เข้ามาเป็นบริษัทลูก และเปลี่ยนชื่อเป็น BYD Auto Co.,Ltd ใน ค.ศ. 2008 รัฐบาลจีนออกนโยบายผลักดันรถยนต์ไฟฟ้า ทำให้ BYD ตัดสินใจผลิตรถยนต์ไฟฟ้าปลั๊กอินไฮบริดตัวแรกในรุ่น BYD F3DM และได้รับความสนใจในอุตสาหกรรมค่อนข้างมาก จนถึงขนาด Warren Buffet เข้ามาซื้อหุ้นของ BYD บริษัทแม่ถึง 10% ส่วนรถรุ่นที่ทำให้ BYD เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นคือ BYD Qin รถปลั๊กอินไฮบริด เปิดตัวใน ค.ศ. 2013 และขึ้นแท่นเป็นรถยนต์ที่ขายดีที่สุดในจีนในค.ศ. 2014 และติดอันดับรถยนต์ปลั๊กอินที่ขายดีที่สุดอันดับ 7 จาก 10 อันดับใน ค.ศ. 2014 ส่วน ค.ศ. 2015 ยอดขายขึ้นมาเป็นอันดับ 4 ในกลุ่มรถไฟฟ้าปลั๊กอินทั่วโลก นอกจากรถยนต์ BYD ยังมีรถบัสไฟฟ้าและรถบรรทุกไฟฟ้า โดยรถบัสไฟฟ้าเริ่มผลิตครั้งแรก ค.ศ. 2010 เป็นรถบัสไฟฟ้าล้วน ก่อนจะเริ่มแตกรุ่นตามขนาดของรถบัสมาเรื่อยๆ เช่นเดียวกับยอดขายที่เพิ่มขึ้นทุกปี ปัจจุบันร่วมมือกับภาครัฐ เปลี่ยนระบบรถสาธารณะทั้ง รถเมล์ รถแท็กซี่ให้เป็นระบบไฟฟ้าทั้งหมดได้แล้ว (Nathakorn : 2019)

ภาพที่ 12 ภาพรถเมล์ไฟฟ้าจากบริษัท BYD ที่เมืองเซินเจิ้น
ที่มา : https://www.magcarzine.com/shenzhen-public-transport/

3.1.3 ด้านภูมิศาสตร์

ภูมิศาสตร์ของเมืองเซินเจิ้น มีความสะดวกในการสร้างระบบคมนาคมครบวงจร ทั้งทางอากาศ ถนน และทางน้ำ เช่น สนามบินเซินเจิ้น สามารถรองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 50 ล้านคน จึงทำให้เซินเจิ้น เป็นเมืองเศรษฐกิจและการค้าสำคัญแห่งหนึ่งของจีน โดยมีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับ 4 ในจีน และเป็นอันดับ 2 ของมณฑลกวางตุ้ง รองจากเมืองกวางโจว (WP : 2017)

จากปัจจัยในด้านทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นสาเหตุทำให้เมืองเซินเจิ้นให้กลายเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีในที่สุด ด้วยการพัฒนาในทุกๆด้านไปพร้อมกัน ทำให้ความทันสมัยภายในเมืองเซินเจิ้นพัฒนาไปในทุกด้าน โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลที่มีนโยบายต่างๆ เข้ามาพัฒนาในเมืองเซินเจิ้นและเมืองอื่นๆในประเทศจีนด้วย กระบวนการแห่งการพัฒนาของเมืองเซินเจิ้น จะเห็นได้ว่าความสำเร็จของเซินเจิ้น ได้มาจากองค์ประกอบที่กล่าวมาข้างต้น ที่ส่งเสริมและเกื้อหนุนกันตั้งแต่การพัฒนาโครงสร้างโลจิสติกส์ที่เข้มแข็ง การส่งเสริมนักลงทุนจากต่างประเทศมาลงทุนโดยการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมโดยเฉพาะภาคการศึกษาที่เกื้อหนุนกับภาคการวิจัยของอุตสาหกรรม การสร้างความสามารถในการพัฒนาด้านสินค้าโดยการศึกษาจากสินค้าที่มีคุณภาพสูงกว่าโดยเริ่มต้นจากการลอกเลียนแบบและต่อยอดพัฒนาเป็นสินค้านวัตกรรม ทำให้เซินเจิ้นเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยองค์ความรู้ และกลุ่มผู้มีความสามารถ (Talent) มารวมตัวกัน จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนา ต่อยอดองค์ความรู้ที่ก้าวหน้าได้เข้าไปศึกษาและเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจ เมื่อทุกสิ่งภายในเมืองได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานระดับโลกจึงทำให้เมืองเซินเจิ้นได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีได้ จะเห็นได้ว่ารัฐบาลผลักดันเมืองเซินเจิ้นให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี ร่วมไปถึงการพัฒนาความเป็นเมืองให้ทันสมัยมากที่สุด แต่ก็ยังคงต้องการให้เมืองรักษาสิ่งแวดล้อมไว้เช่นกัน การพัฒนาของเมืองเซินเจิ้นมีหลายด้าน

4.ผลจากปัจจัยทำให้เซินเจิ้นเป็นเมืองเทคโนโลยี

4.1 ด้านเศรษฐกิจ

เซินเจิ้นเป็นเมืองเทคโนโลยีที่ติดอันดับหนึ่งในเมืองที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก ภายในเมืองมีทั้งศูนย์การค้า ร้านค้าแบรนด์เนม และสำนักงานบริษัทชื่อดังเป็นจำนวนมากอาทิ

- Tencent ของมหาเศรษฐี โพนี่ หม่า
- Huawei แบรนด์สมาร์ทโฟนยักษใหญ่ของจีน
- DJI แบรนด์โดรนที่ครองส่วนแบ่งการตลาดทั่วโลกกว่า 70%
- ZTE แบรนด์สมาร์ทโฟน
- BYD แบรนด์แท็กซี่-รถยนต์พลังงานไฟฟ้าของจีน
- Ping An Bank, China Merchants Banks

เป็นต้น ฯลฯ นอกจากนี้ แม้แต่ Apple ก็กำลังอยู่ในขั้นเตรียมการจัดตั้งศูนย์กลางด้านการวิจัยและพัฒนาในเซินเจิ้นด้วยเช่นกัน (CEOCHANNELS.COM : 2018)

ใน ค.ศ. 2020 จีดีพีของเมืองจะสูงถึง 2.77 ล้านล้านหยวน เป็นอันดับที่ห้าในเมืองต่างๆ ในเอเชียในแง่ของการรวมเศรษฐกิจ โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย 7.1% ต่อปีในห้าปี นอกจากนี้เซินเจิ้นยังมีอุตสาหกรรมนวัตกรรมใหม่ๆ เช่น อุตสาหกรรมไบโอเทคโนโลยี พลังงานสะอาด เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการคิดค้นวัสดุใหม่ เฉพาะธุรกิจกลุ่มสตาร์ทอัพ ซึ่งสามารถสร้างเศรษฐกิจให้กับเมืองเซินเจิ้นถึง 40% โดยใช้งบประมาณด้านงานวิจัยและพัฒนา (R&D) สูงกว่า 2 เท่าของค่าเฉลี่ย R&D ในเมืองจีน และกลายเป็นเมืองที่มีการจดสิทธิบัตรสูงสุดในประเทศ และก่อนหน้านี้รัฐบาลจีนได้ประกาศทดลองใช้เงินดิจิทัลสกุลหยวน เซินเจิ้นก็เป็นหนึ่งใน 4 เมืองนำร่องใช้เงินสกุลนี้ และยังเป็นศูนย์กลางทางด้านการเงินอีกด้วย

4.2 ด้านสังคมและคมนาคม

ปัจจุบันผู้คนในเมืองเซินเจิ้นมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ใช้เงินสดกันแล้ว เนื่องการขึ้นรถเมล์ หรือแท็กซี่ หรือซื้อของข้างถนน ก็สามารถจ่ายเงินในโทรศัพท์มือถือได้ทั้งหมด นอกจากนี้การเดินทางก็สะดวกสบายมากขึ้นเพราะมีรถไฟฟ้าความเร็วสูง ที่วิ่งจากเซินเจิ้นไปกว่างโจว โดยใช้เวลาเพียง 30 นาทีเท่านั้น และสนามบินเซินเจิ้น ซึ่งรองรับปริมาณผู้โดยสารต่อปีในจำนวนมากกว่า 50 ล้านคน ก็มีการพัฒนาอยู่ตลอดโดยเฉพาะในด้าน Big Data มุ่งเน้นพัฒนาแพลตฟอร์มสร้างสนามบินอัจฉริยะ และระบบนิเวศแพลตฟอร์มดิจิทัลใหม่สำหรับการผสานรวม IoT, Big Data, AI, คลาวด์สำหรับวิดีโอ, GIS และ ICP เข้าด้วยกัน และเมื่อช่วงต้น ค.ศ. 2021 ที่ผ่านมายังเพิ่งเปิดตัวเฮลิคอปเตอร์แท็กซี่รับส่งระหว่างท่าอากาศยานเซินเจิ้น เป่าอันและเขตฝูเถียนซึ่งเป็นย่านธุรกิจใจกลางเมือง และเมืองเซินเจิ้นยังได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเมืองแห่งการออกแบบ หรือ City of Design ในเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก หรือ ‘UNESCO Creative Cities Network’ (UCCN) ซึ่งเป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

ครอบคลุม 7 สาขาสร้างสรรค์ อาทิเช่น ศิลปะพื้นบ้าน สื่อศิลปะ ภาพยนตร์ การออกแบบ การทำอาหาร วรรณกรรม และดนตรี เป็นเมืองแรกของประเทศจีนที่ได้รับเลือกให้เป็นเมืองแห่งการออกแบบ รวมทั้งเป็นเมืองลำดับที่ 6 ของโลก ด้วยความสามารถบริษัทออกแบบและนักออกแบบในเมืองเซินเจิ้น ทำให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในตลาดโลก และเซินเจิ้น ยังมีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการนำเอามิติสร้างสรรค์มาสร้างเป็นแพลตฟอร์มในการพัฒนาเมือง ควบคู่ไปกับงานด้านการออกแบบและดีไซน์ที่สร้างมิติใหม่ๆ ให้กับเมืองในแต่ละด้านในเชิงโครงสร้างพื้นฐาน เมืองให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยสนับสนุนให้รถสาธารณะทุกคันในเมืองเป็นรถที่ใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งหมด และรัฐบาลยังผลักดันให้เซินเจิ้นเป็นเมืองที่ใช้รถยนต์ไฟฟ้าเต็มรูปแบบอีกด้วย โดยมีบริษัทรถยนต์ไฟฟ้าชื่อดังของจีนอย่าง BYD ที่ช่วยผลักดันให้รถยนต์ไฟฟ้าเกิดขึ้นจริงได้ เพราะนอกจากจะขายรถยนต์ส่วนบุคคลแล้ว BYD ยังร่วมมือกับภาครัฐทำขนส่งสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น รถบัสไฟฟ้าและแท็กซี่ไฟฟ้าทั่วทั้งเมืองเซินเจิ้นก็มาจากแบรนด์นี้ทั้งนั้น ซึ่งการใช้รถไฟฟ้าสามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้มากถึงปีละ 440,000 ตัน มีการวางผังเมืองให้มีพื้นที่สีเขียวกระจายอยู่ทั่วไป มีสวนสาธารณะที่ประชาชนใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ถนนสองข้างทางมีต้นไม้ใหญ่ทำให้ร่มรื่นน่าเดิน สะท้อนแนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development) จะเห็นได้ว่าเมื่อเศรษฐกิจของเมืองพัฒนาก็สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับผู้คนที่อาศัยในเมืองนี้กลายเป็น ‘Urban Lifestyle’ เช่นเดียวกับมหานครใหญ่ของโลกหลายแห่งภายในระยะเวลาไม่นาน(วิชชุ ชาญณรงค์ : 2021)

ภาพที่ 12 ภาพเมืองเซินเจิ้นใน ค.ศ. 2020
ที่มา : https://thaibizchina.com/article/40years-shenzhen/

สรุปผลการศึกษา

เมืองเซินเจิ้นใน ค.ศ.2020 ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมไปอย่างมาก นับจากการแต่งตั้งให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ แต่ก็ยังมีช่วงที่ภาพจำของเมืองกลายเป็นเมืองแห่งการลอกเลียนแบบไป แต่เซินเจิ้นก็ได้พัฒนาตนเองจนกลายเป็นเมืองที่ได้รับสมญานามใหม่ว่า เมืองแห่งนวัตกรรมเป็น Silicon Valley of Asia โดยปัจจัยสำคัญ คือการมุ่งมั่นในการจะพัฒนาเมืองเซินเจิ้นให้กลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมที่แท้จริงของรัฐบาลจีน โดย

การคิดนโยบายต่างๆ เพื่อมาสนับสนุนการพัฒนาเมืองเซินเจิ้นในแต่ละด้าน โดยแต่ละนโยบายก็ส่งผลให้เมืองเซินเจิ้นได้รับการพัฒนาอย่างครอบคลุม โดยจะเห็นได้ว่า ภาครัฐต้องการให้เซินเจิ้นเป็นที่ยอมรับในฐานะการเป็น ซิลิคอนวัลเลย์แห่งเอเชียหรือเมืองแห่งนวัตกรรม เพื่อให้ต่างประเทศยอมรับในสินค้าที่ผลิตในประเทศจีน และให้คนในชาติได้ภาคภูมิใจกับคำว่า Made in China และเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเทียบเท่ากับหรือมากกว่ามาตรฐานระดับโลก ก็จะสามารถเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับแบรนด์สินค้าของประเทศจีนและสินค้าที่ผลิตในประเทศจีน และยังสามารถเพิ่มมูลค่าได้อีกด้วย และเพื่อเป็นการเพิ่มกำลังการส่งออกสินค้าประเภทต่างๆในประเทศจีน รัฐบาลจึงมีการคิดนโยบาย One belt,One road ซึ่งเป็นเส้นทางที่เชื่อมประเทศจีนไปหาทวีปยุโรป โดยมีเส้นทางทั้งทางบกและทางทะเล โดยโครงการนี้แสวงหาการสนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม พลังงาน การค้าและการสื่อสาร รวมทั้งด้านอื่นๆ และเพิ่มโอกาสให้แก่จีน ในการส่งออกเทคโนโลยีและกำลังการผลิตที่เหลือจากความต้องการภายในประเทศอีกด้วย จะเห็นได้ว่าเส้นทางหลักของโครงการนี้ มีเมืองเซินเจิ้นเป็นทางหลักสำคัญในการส่งออกสินค้าที่มีการผลิตภายในเมืองเซินเจิ้น เพราะฉะนั้น หากนโยบาย Made in China 2025 ของรัฐบาลสามารถเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับต่างชาติได้ นโยบาย OBOR ก็มีขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มยอดการผลิตให้กับเมืองเซินเจิ้นได้อีกด้วย หากมีการกระจายสินค้าไปตามเส้นทาง OBOR ได้ทั้งหมด จะทำให้สันส่วนการครองตลาดของสินค้าแบรนด์จีนมีเพิ่มมากขึ้นไปอีก และเพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจในเส้นทาง OBOR ยังมีการจัดตั้งโครงการอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า (粤港澳大湾区) หรือ Guangdong -Hongkong-Macao Greater Bay Area) เป็นหนึ่งในโครงการยุทธศาสตร์ตามแนวคิด One Belt, One Road ของจีน เพิ่มเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจทางตอนใต้ในประเทศจีน และเพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนให้เพิ่มมากขึ้น การร่วมมือกันของโครงการนี้ทำให้เศรษฐกิจของจีนเติบโตอย่างต่อเนื่อง และกลายเป็นผู้นำทางด้านเศรษฐกิจ เมืองเซินเจิ้นในปัจจุบันจึงมีความพร้อมทั้งด้านเศรษฐกิจ เงินทุน และแรงจูงใจในการพัฒนา และด้วยนโยบายต่างๆของรัฐบาลที่พยายามทำให้เมืองเซินเจิ้นพัฒนาในทุกๆด้านและเน้นไปที่การส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ จึงทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีในที่สุด

การพัฒนาเมืองเซินเจิ้นให้มีความล้ำสมัยในทุกด้านด้วยนโยบายต่างๆนี้เอง ทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองที่ก้าวเข้ามาสู่ระดับโลกได้ นอกจากนี้รัฐบาลจีน ยังมีการสนับสนุนผู้ที่มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาทำงานหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆภายในเมืองเซินเจิ้นอีกด้วย แต่หากพิจารณาจากส่วนสำคัญหลักในการพัฒนาเซินเจิ้นคือการพัฒนาการศึกษา เพราะเซินเจิ้นนอกจากจะเป็นเมืองเทคโนโลยีแล้วยังเป็นเมืองแห่งการศึกษาอีกด้วย เนื่องจากภายในเมืองมีค่าครองชีพที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเมืองอื่นๆของจีน จึงทำให้มีโรงเรียนและศูนย์การศึกษาชั้นนำจากทั่วทุกมุมโลกมาเปิดสอนที่นี่ และด้วยการสนับสนุนให้ผู้คนเข้าถึงนวัตกรรมได้ง่าย จึงทำให้เมืองเซินเจิ้นเป็นแหล่งการซื้อขายสินค้าเทคโนโลยี ที่มีอยู่โดยทั่วไป เพื่อให้สะดวกต่อกลุ่มผู้ที่สนใจในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ จึงทำให้ภายในเมืองเซินเจิ้นมีผู้ประกอบการการธุรกิจ Start up เป็นจำนวนมาก โดยธุรกิจ start up คือ การเริ่มธุรกิจใหม่จากคนเพียงไม่กี่คน สร้างธุรกิจโดยมีแนวคิดเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ มักเริ่มจากเห็นช่องทางหรือโอกาสที่คนอื่นยังไม่เคยเห็น ธุรกิจ Startup มักมีการเติบโตแบบก้าวกระโดด สามารถสร้างรายได้จำนวนมาก ส่วนใหญ่แล้วมักเป็นธุรกิจในด้านไอที อย่าง

แอพพลิเคชั่นต่างๆ จึงทำให้ภายในเมืองเซินเจิ้นเกิดนวัตกรรมใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา เพราะได้รับการสนับสนุนทั้งจากนโยบายของรัฐบาลที่ส่งผลดีต่อการเติบโตของธุรกิจ และยังมีแหล่งผลิตสินค้าเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงได้อีกด้วย นี่จึงถือเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยี

อีกส่วนหนึ่งที่ทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นที่ยอมรับในฐานนะเมืองแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมคือกลุ่มผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีชื่อเสียงในระดับโลกทั้ง บริษัท Tencent เจ้าของแอป Wechat ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นแอปที่คนจีนทุกคนใช้บริการตลอดเวลา เพราะตัวแอปสามารถเข้าถึงทุกอย่างได้ ทั้งการสั่งอาหาร การเรียกรถแท็กซี่ ดูหนัง ฟังเพลง พูดคุยกับผู้อื่น รวมไปถึงสามารถจ่ายเงินภายในร้านสะดวกซื้อได้ ปัจจุบันมีคนจีนมากกว่า 900 ล้านคน ใช้แอป Wechat Pay ในการจ่ายเงินซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังมีบริษัท Huawei ที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เซินเจิ้น โดยเทคโนโลยีของหัวเหว่ยจะถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้นที่เมืองเซินเจิ้น และไม่ได้มีเพียงโทรศัพท์มือถือเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์อีกหลายประเภท เช่น ชิปเซ็ต แผงวงจร แผงควบคุม หน่วยประมวลผล ชิปสำหรับกล้องวงจรปิด ชิปสมาร์ททีวี ชิปสำหรับอุปกรณ์ IoT มีบริการคลาวด์เซอร์วิสและอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้ในองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีของบริษัทขนาดใหญ่ทำให้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ถูกส่งต่อและนำไปใช้ในหน่วยงานของภาครัฐด้วย จึงทำให้ภายในเมืองเซินเจิ้นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยหลายประเภท เช่น บริษัท BYD ผู้ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า ที่ปัจจุบันร่วมมือกับภาครัฐ เปลี่ยนระบบรถสาธารณะทั้ง รถเมล์ รถแท็กซี่ให้เป็นระบบไฟฟ้าทั้งหมดได้แล้ว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชนก็เป็นส่วนช่วยในการพัฒนาเซินเจิ้นให้กลายเป็นเมืองแห่งเทคโนโลยีอย่างมาก

ผู้วิจัยคิดว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้รัฐบาลต้องการผลักดันเมืองเซินเจิ้นให้กลายเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีและนวัตกรรม นอกจากผลกำไรด้านเศรษฐกิจแล้ว คือ การสร้างเมืองแห่งอนาคต และต้องการให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ เพื่อจะผลักดันเศรษฐกิจ ในอนาคตด้วย รวมไปถึงการผลักดันความมั่นคงทางการเมืองด้วย แต่เดิมประเทศจีนมีเขตเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ฮ่องกง แต่เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ที่ทำให้รัฐบาลจีนไม่สามารถปรับเปลี่ยนการปกครองภายในฮ่องกงได้ จึงทำให้รัฐบาลจีนต้องการเมืองที่จะสามารถผลักดันเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงเหมือนกับฮ่องกงได้ และยังสามารถใช้นโยบายสังคมนิยมได้ดีอีกด้วย จึงทำให้รัฐบาลจีนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเซินเจิ้นให้ทัดเทียมกับฮ่องกง แต่ปัจจุบันเป้าหมายสำคัญไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่ทัดเทียมกับฮ่องกงเท่านั้น แต่เซินเจิ้นกลายเป็นมุดหมายสำคัญที่ทำให้รัฐบาลจีนต้องพัฒนาเซินเจิ้นให้กลายเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีสู่โลกอนาคตให้ได้

บรรณานุกรม

กรวีร์ กั้นเกษ. (2557). **นโยบายการพัฒนาเมืองจีน กรณีศึกษาเขตเศรษฐกิจพิเศษเซินเจิ้น**. ภาคนิพนธ์ปริญญาอักษรศาตร์บัณฑิต. สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจในจีน. (2018). **เศรษฐกิจเซินเจิ้นกำลังจะแซงหน้าฮ่องกงในปี 2561**. [ออนไลน์]. สืบค้นจากhttps://thaibizchina.com (วันที่สืบค้น 30 กรกฎาคม 2564)

ชนากานต์ จวบกระโทก. (2556). **การเปลี่ยนแปลงในเซินเจิ้นภายหลังการเป็นเศรษฐกิจพิเศษ.** ภาคนิพนธ์ปริญญาอักษรศาตร์บัณฑิต. สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2016). **เจาะลึก Made in China 2025**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconMakhongCanelArea/Yunnan/DocLib_YNArticle/2016--Article2_Made%20in%20China2025.pdf (วันที่สืบค้น 5 มีนาคม 2565)

ธนาคารไทยพาณิชย์. (2565). **Shenzhen : Silicon Valley แห่งแดนมังกร**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/business-maker/shenzhen-china-silicon-valley.html (วันที่สืบค้น 16 มกราคม)

ธนชาติ นุ่มนนท์. (2562). **“เสิ่นเจิ้น” ซิลิคอนวัลเลย์ ด้าน “ฮาร์ดแวร์”**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/123718 (วันที่สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2565)

ธงชัย ชลศิริพงษ์. (2019). **ทำไมอนาคตของเศรษฐกิจจีน อาจอยู่ที่ “เซินเจิ้น” ไม่ใช่ “ฮ่องกง”**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://brandinside.asia/why-the-future-of-chinese-economics-is-in-shenzhen/ (วันที่สืบค้น 10 มกราคม 2565)

เนตรนภา คงศรี. (2563). **พัฒนาการของเมืองเซินเจิ้นในช่วง 40 ปี**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://thaibizchina.com/article/40years-shenzhen/

(วันที่สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2565)

ผู้จัดการออนไลน์. (2564). **“เซินเจิ้น” โฉมใหม่ ว่าที่ซิลิคอนวัลเลย์แห่งเอเชีย**. [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://mgronline.com/travel/detail/9640000076855

(วันที่สืบค้น 6 สิงหาคม 2564)

วิชชุ ชาญณรงค์. (2564). **เซินเจิ้น นิวลุค จากเมืองก๊อปสู่เมืองเก่งในเทคและดีไซน์**. [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://onceinlife.co/new-shenzhen (วันที่สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2565)

ลงทุนแมน (นามแฝง). (2021). **รู้จัก DJI ธุรกิจที่เริ่มจากความฝันวัยเด็ก สู่ผู้ผลิตโดรนขายดีสุดในโลก**.

[ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://www.longtunman.com/33887 (วันที่สืบค้น 9 มกราคม 2565)

ศิลา บัวเพรช. (2560). บันทึกลับเซินเจิ้น SHENZHEN NO ONE KNOWS. พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์แซลมอน

ในเครือบริษัท บันลือ พับลิเคชั่นส์ จำกัด กรุงเทพมหานคร

ศุภิสรา อินทองมาก. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเซินเจิ้น.** ภาคนิพนธ์ปริญญา

อักษรศาตร์บัณฑิต. สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2015). **อะไรคือเส้นทางสายไหมแห่งศตวรรษที่ 21**

(One Belt One Road). [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://www.swinethailand.com/16531344/88-21-one-belt-one-road-

(วันที่สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2565)

อิสริยะ ไพรีพ่ายฤทธิ์. (2016). **รู้จัก Tencent ยักษ์ไอทีจากเมืองจีน เจ้าของฉายา “ใหญ่กว่า Alibaba”**.

[ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://brandinside.asia/tencent-bigger-than-alibaba/

(วันที่สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2565)

CEOBlog.co(นามแฝง). (2018). **แกะรอย เซินเจิ้น จากเมืองแห่งการก็อปปี้สู่ว่าที่ซิลิคอนวัลเล่**. [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://www.ceochannels.com/shenzhen-the-silicon-valley-of-asia/?fbclid

(วันที่สืบค้น 31 กรกฎาคม 2564)

C. Textor (นามแฝง). (2021). **China's Greater Bay Area cities' GDP 2020**. [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://www.statista.com/statistics/1007451/china-gross-domestic-product-gdp-of-cities-in-the-greater-bay-area/ (วันที่สืบค้น 8 กุมภาพันธ์ 2565)

Workpoint News (นามแฝง). (2561). **เจาะชีวิต "เหริน เจิ้งเฟย" ผู้ก่อตั้ง "Huawei" ด้วยกลยุทธ์ป่าล้อมโลก**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก https://workpointtoday.com/huawei/

(วันที่สืบค้น 17 มกราคม 2565)

WP (นามแฝง). (2560). **ถอดยุทธศาสตร์ "เซินเจิ้น" พลิกโฉมจากเมืองของก๊อป ยกระดับสู่ "Silicon Valley of Asia"**. [ออนไลน์].

สืบค้นจาก https://www.brandbuffet.in.th/2017/12/shenzhen-silicon-valley-of-asia

(วันที่สืบค้น 3 สิงหาคม 2564)